

מ"ת 25863/01/18 - ג'יארד עסה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' סגן הנשיא י' נועם

28 מאי 2019

מ"ת 25863-01-18 ישראל נ' עסה

ג'יארד עסה

המבקש

על-ידי ב"כ עו"ד יאיר דרייגור

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטה בדבר תנאי שחרורו בערובה של המבקש, באופן שיבוטלו כל התנאים המגבילים שהוטלו על המבקש, בגדרן של ההחלטות הקודמות, למעט הערבויות הכספיות.

2. הרקע לבקשה פורט בהחלטה הקודמת לעיון מחדש שהגיש המבקש, ואחזור על הדברים פעם נוספת.

המבקש הואשם, יחד עם שלושה נאשמים נוספים, בעבירה של גידול סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל 930 ק"ג נטו. במקביל להגשת כתב-האישום, ביום 11.1.18, עתרה המשיבה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים. בהחלטה מיום 20.3.18 הוריתי על חלופה בדרך של מעצר באיזוק אלקטרוני, שלפיה ישהה המבקש בכל שעות היממה ביישוב להבים, בפיקוח מלא בכל שעות היממה של אחד מארבעת המפקחים, זאת בכפוף להפקדת סך של 40,000 ₪ במזומן ולהמצאת ערבויות כספיות נוספות. ההחלטה בדבר מעצר הבית ביישוב להבים, ולא במען מגוריו של המבקש ביישוב אום-בטין בנגב, נתקבלה, בין-השאר, לנוכח העובדה שבביתו של המבקש לא ניתן היה לבצע פיקוח אלקטרוני, מחמת היעדר קו טלפון.

3. בקשה ראשונה לשינוי התנאים הוגשה בחודש אוגוסט 2018. בגדרה של אותה בקשה המליץ שירות המבחן, בתסקיר מעצר מיום 2.8.18, להסיר את האיזוק האלקטרוני ולאפשר למבקש לצאת לעבודה בחברת הסעות "מטיילי רחמי בע"מ" בבאר-שבע, בכל יום בין השעות 08:00 ל-17:00, בפיקוח צמוד של אחד מהמפקחים, ולאחר העבודה - להורות על שהייתו של המבקש בתנאי "מעצר-בית" מלא. בנוסף הומלץ על הטלת צו פיקוח מעצרים למשך כחצי שנה, שבמסגרתו ישולב המבקש בקבוצה ייעודית ל"עצורי בית".

בהחלטה מיום 8.8.18 נעתר בית-המשפט (השופט א' אברבנאל) לבקשה ולהמלצת שירות המבחן באופן חלקי. נקבע, כי האיזוק האלקטרוני יבוטל; כי המבקש ישהה בתנאי מעצר בית מלא בכתובת שבה שהה עד לאותו מועד; וכי בימים ראשון עד שישי בין השעות 8:00 ל 17:00 "רשאי המבקש לשהות במקום עבודתו "מטיילי רחמני בע"מ", ברחוב הרצל 35 בבאר-שבע; ובעת שישהה במקום האמור וכן בדרכו למקום זה, ובדרכו חזרה ממנו יהיה המבקש מלווה באחד ממפקחיו". בית-המשפט דחה את בקשתו של המבקש לצאת ממקום העבודה ולשהות ברדיוס של 1.5 ק"מ ממנו. במקביל הורה בית-המשפט באותה החלטה על הטלת צו פיקוח מעצרים למשך ששה חודשים, כמבוקש על-ידי שירות המבחן.

4. ביום 20.11.18 הגיש המבקש את הבקשה הקודמת לעיון חוזר, ובגדרה ביקש להזמין תסקיר מעצר משלים שיבחן את בקשתו להתגורר בביתו ביישוב אום בטין, ולהותיר את תנאי מעצר הבית רק בשעות הלילה. לנוכח התנגדות המשיבה לבקשה, התקיים דיון ביום 10.12.18, ובגדרו הוחלט על הזמנת תסקיר מעצר משלים. בנוסף, בהסכמת הצדדים, ניתנה החלטה שלפיה מקום "מעצר הבית" יהיה בביתו של המבקש ביישוב אום בטין, במקום ביישוב להבים.

5. בתסקיר מעצר משלים מיום 20.12.18 צוין, כי המבקש שיתף פעולה עם שירות המבחן במסגרת צו פיקוח מעצרים, והשתתף בקבוצה הטיפולית ל"עצורי בית". עוד צוין בתסקיר, כי המפקח העיקרי, וליד אבו עסא, מסר כי המבקש לא הפר את תנאי מעצרו, ומכבד את סמכותו כמפקח. וליד הוסיף, כי כעובד בחברה של המבקש, הוא מנוע בשלב זה לעבוד כנהג, עקב היותו המפקח הראשי על המשיב, וכי ביטול חובת הפיקוח יאפשר לו לעבוד כנהג ולסייע בשיקום חברת ההסעות. שירות המבחן התרשם, כי רמת הסיכון בעניינו של המבקש פחתה, במידה שבה ניתן לשקול בחיוב שינוי של תנאי השחרור; זאת, בין-השאר, על-רקע העובדה שבמשך כשמונה חודשים לא הפר המבקש את תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני ואת תנאי השחרור בערובה, ולאור שיתוף הפעולה של המבקש עם שירות המבחן. שירות המבחן העריך, כי ביטול הפיקוח אחר המבקש בשעות היום יקל על מצבו הכלכלי, בכך שיאפשר את מעורבותו בעסק "באופן ישיר ובשטח", דבר שימנע את ההתדרדרות הכלכלית של העסק. על כן, המליץ שירות המבחן לבטל את הפיקוח בשעות היום, הן לצורך ההקלה על מצבו הכלכלי של המבקש, והן כדי לסייע למפקח הראשי לחזור לעבודתו שלו. לאור האמור, המליץ שירות המבחן לבטל את הפיקוח בשעות היום, וכי מעצר הבית ייוותר רק בשעות הערב והלילה, בליווי גורם פיקוחי, בביתו של המבקש באום בטין.

6. בהחלטה בבקשה הקודמת לעיון חוזר, שניתנה ביום 26.12.18, נעתרתי לבקשה באופן חלקי, במובן זה שהתאפשר למבקש, החל מיום 1.1.19, לצאת ממשדרו במסגרת עבודתו, וכאשר בכל שעות עבודתו שנקבעו בהחלטה

הקודמת, יתלווה אליו אחד מהמפקחים הן במשרד והן מחוץ למשרד. יתר התנאים המגבילים נותרו על כנם. ההחלטה האמורה ניתנה בהתחשב - בחלוף כחמישה חודשים ממועד ביטול המעצר באיזוק אלקטרוני, בהתרשמות שירות המבחן שרמת הסיכון הנשקפת מהמבקש פחתה, בשיתוף הפעולה של המבקש עם שירות המבחן ובעובדה שהמבקש הקפיד לקיים את תנאי השחרור בערובה. על-רקע האמור נקבע באותה החלטה, כי ניתן להקל בתנאי השחרור בערובה באופן שיאפשר למבקש לשהות במסגרת עבודתו הן במשרדו והן מחוץ למשרד; עם זאת, עדיין נדרש, נכון לאותה עת, פיקוח אחר המבקש, על-ידי אחד המפקחים, בכל שעות ה.

7. בבקשה הנוכחית לעיון חוזר, שהוגשה ביום 30.4.19, קרי - ארבעה חודשים לאחר ההחלטה בבקשתו הקודמת, עתר המבקש לביטול כל התנאים המגבילים, בין-השאר מן הטעם של חלוף הזמן הממושך של שהייה בתנאים מגבילים, ללא כל הפרה, והכל על-רקע רמת הסיכון שנשקף ממנו, אשר פחתה כאמור בתסקיר המעצר המשלים שהוגש במסגרת הדיון הקודם.

8. בהחלטה מיום 30.4.19 נתבקשה הפרקליטות להגיב לבקשה עד ליום 7.5.19. משלא נתקבלה תגובה במועד, ניתנה ההחלטה ביום 8.5.19 שלפיה ככל שהפרקליטות תימנע מלהגיב לבקשה עד ליום 14.5.19, תחשב ההימנעות כהסכמה לבקשה. גם להחלטה זו לא הגיבה הפרקליטות, ובהחלטה מיום 16.5.19 ציינתי, כי בהיעדר תגובה "יש לצאת מההנחה שהפרקליטות מסכימה לבקשה, זאת על-בסיס האמור בהחלטה מיום 8.5.19". כמו כן, הוריתי לשלוח עותק מההחלטה לפרקליט המחוז. רק בעקבות ההחלטה האחרונה מסרה הפרקליטות את תגובתה ביום 19.5.19, שבה התנצלה על השיהוי בהגשת התגובה, שנבע לטענתה מטעות. הפרקליטות הוסיפה, כי חרף חלוף הזמן, הרי שבשים לב למידת המסוכנות הנלמדת ממעשיו של המבקש, התנאים המגבילים הקיימים הם מידתיים, ויש לדחות את הבקשה. עם קבלת התגובה האמורה, ניתנה ההחלטה בדבר קביעת מועד דיון בבקשה; זאת מן הטעם, שכלל, בהליכים פליליים, ובכלל זה בהליכי שחרור בערובה כמו בענייננו, נדרש דיון במעמד הצדדים, זולת אם ניתנת הסכמה למתן החלטה על סמך טיעונים בכתב.

9. בדיון שהתקיים ביום 23.5.19 הלין ב"כ המבקש על התנהלות המשיבה, כאשר נמנעה מלהגיב פעם אחר פעם להחלטות בית המשפט, בפרט כאשר בית-המשפט קבע כי הימנעות מתגובה תחשב כהסכמה. לגופו של עניין טען ב"כ המבקש, כי לנוכח חלוף 15 חודשים בתנאים מגבילים של פיקוח אחר המבקש בכל שעות היממה, ללא כל טענה בדבר הפרת התנאים, ולנוכח ההמלצה של שירות המבחן בתסקיר המעצר הקודם כי ניתן להסיר את כל התנאים המגבילים - יש מקום לבטל את התנאים המגבילים זולת ההפקדות הכספיות. הוא הוסיף וציין, כי ההליכים בתיק זה אמורים להימשך

עוד חודשים ארוכים, לנוכח ריבוי הנאשמים והעדים, כאשר בשלב זה קבוע דיון אחד בעוד כחודש. המבקש עצמו ציין בדיון, כי הוא נתון תחת פיקוח ארבעת המפקחים, לסירוגין, הן בשעות העבודה והן בשעות הלילה בביתו. בנוסף ציין, כי ההגבלה, שלפיה נדרש להגיע לביתו עד לשעה 17:00, מאלצת אותו לעזוב את העבודה כבר בשעה 16:00, והדבר מקשה עליו לצאת בשעות אחר הצהריים לפגישות ולסידורים, הנוגעים להפעלת העסק המנוהל על-ידו.

ב"כ המשיבה מסרה בפתח דבריה, כי היעדר התגובה בכתב לבקשה נבע מתקלה; אם כי לא ידעה למסור פרטים על נסיבות התקלה שחזרה על עצמה פעמיים. בצד זאת ציינה, כי אף אם נפלה תקלה מצד הפרקליטות, הרי שהשאלה אם להותיר את התנאים המגבילים אם לאו, צריכה להיבחן על-רקע האינטרס הציבורי; וגם אם רמת המסוכנות של המשיב פחתה, כעולה מהתסקיר הקודם, עדין המסוכנות קיימת, זאת לנוכח מהות העבירות המיוחסות למשיב ונסיבות ביצוען.

10. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, החלטתי להיעתר לבקשה באופן חלקי.

ראשית, למרות החלטתי, שלפיה הימנעות המשיבה ממתן תגובה בכתב תחשב כהסכמה לבקשה, הרי משהודיעה המשיבה כי אי-מתן התגובה נבע מתקלה - הרי שיש לדון בבקשה לגופה, בפרט כאשר נדרש איזון בין האינטרס הציבורי של הגנה על הציבור מפני הסיכון הנשקף מהמשיב לבין האינטרס של המבקש להקל בהגבלות הממושכות שהוטלו עליו.

לגופו של עניין, לנוכח הסיכון הנשקף מהמבקש על-רקע העבירות המיוחסות לו, הרי שלעת הזו אין להסיר את ההגבלות של "מעצר בית", תוך מתן אפשרות לצאת מהבית לצרכי עבודתו, בין במשרד ובין מחוץ למשרד, לצרכי העבודה בלבד - כפי שנקבע בעבר. עם זאת, לאור העובדה שרמת הסיכון מהמבקש פחתה, כאמור בתסקיר המעצר הקודם; לנוכח חלוף הזמן של 15 חודשים מעת השחרור מהמעצר, כאשר לא דווח על הפרה כלשהי של התנאים המגבילים; ובשל ההכבדה של "הצמדת" מפקחים 24 שעות ביממה במשך תקופה כה ממושכת, כאשר המשפט אמור להמשך עוד חודשים ארוכים - ניתן כיום להקל בתנאי השחרור בערובה. בנסיבות האמורות סבורני, כי לעת הזו ניתן לאפשר למבקש לשהות בשני מקומות מוגדרים - בביתו ובמשרדו (מקומות שהמטרה תוכל לבצע פיקוח ומעקב, ככל שתחפוץ לעשות כן), זאת אף ללא פיקוח של מפקח; ולהותיר את פיקוח המפקחים רק לפרקי הזמן שבהם יהיה המבקש מחוץ לשני מקומות מוגדרים אלו; קרי - בדרכו לעבודה וממנה, וכן ביציאותיו ממשרדו או מביתו במסגרת עבודתו למקומות אחרים.

11. אשר-על-כן, תנאי השחרור בערובה יעמדו על כנם, בכפוף לשינויים שלהלן, החל מיום 2.6.19: בעת שהייתו של המבקש בביתו או במשרד במקום עבודתו, ורק במקומות אלו, לא יהיה עוד צורך בפיקוח של מפקחים. ואולם, בדרכו של המבקש מביתו למשרד, או מהמשרד לביתו, כמו-גם בכל עת שיימצא מחוץ לבית או מחוץ למשרד במסגרת עבודתו - הוא ילווה על-ידי אחד מהמפקחים שנקבעו בעבר. בנוסף, תורחב האפשרות לצאת מהבית לעבודה בימים ראשון עד שישי בשבוע, מהשעה 7:00 ועל לשעה 19:00.

11. על המזכירות לשלוח ההחלטה לצדדים ולשירות המבחן, ולוודא טלפונית קבלתה.

ניתנה היום, כ"ג אייר
תשע"ט, 28 מאי
2019, בהיעדר
הצדדים (על-פי
הסכמתם).
יורם נועם, סגן נשיא